

2. A másodlagosan felhozott második jogalap azon alapul, hogy még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó támogatási program nem minősül létező támogatási programnak, a Bizottság akkor sem terjeszthette volna ki a vizsgálatát a 2008. november 25-ét, vagyis azon időpontot megelőző tízéves időtartamon túli időszakra, amikor a francia hatóságokhoz információkérést intézett. A 2015/1589 rendelet 17. cikke ugyanis akként rendelkezik, hogy a tízéves jogvesztő határidőt csak a Bizottság, vagy a Bizottság kérésére eljáró tagállam intézkedései szakítják meg. A felperesek ezért úgy vélik, hogy a Bizottság csak 1998. november 25-ig terjeszthette volna ki a vizsgálatát.

2017. május 15-én benyújtott kereset – Buck-Chemie kontra EUIPO (WC öblítők ábrázolása)

(T-296/17. sz. ügy)

(2017/C 239/64)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Németország) (képviselők: C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann és C. Gehweiler ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Németország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott formatervezési minta jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A vitatott formatervezési minta: az 1663618-0003. sz. közösségi formatervezési minta.

A megtámadott határozat: az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2017. március 8-án hozott határozata (R 2113/2015-3. sz. ügy).

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az alperest és az eljárásban részt vevő másik felet kötelezze a felperes részéről a Törvényszék és a fellebbezési tanács előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalap

- a 6/2002 rendelet 62. és 63. cikkének megsértése;
- a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának megsértése;
- a 6/2002 rendelet 3. cikke a) pontjának megsértése;
- a 6/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének megsértése;
- a 6/2002 rendelet 5. és 6. cikkének megsértése.

2017. május 29-én benyújtott kereset – Martinair Holland kontra Bizottság

(T-323/17. sz. ügy)

(2017/C 239/65)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Hollandia) (képviselő: M. Smeets ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes a Törvényséktől:

- elsődlegesen azt kéri, hogy teljes egészében semmisítse meg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke, az EGT-Megállapodás 53. cikke és az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásban (AT.39258 – „légi teherszállítás”-ügy) 2017. március 17-én hozott C (2017) 1742 final bizottsági határozatot a felperes által felhozott első jogalappal összhangban az önkényes eljárás tilalmának és az egyenlő bánásmód elvének megsértése miatt; a felperes által felhozott második jogalappal összhangban az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedésre vonatkozó hatáskör hiánya miatt; vagy
- másodlagosan azt kéri, hogy a felperes által felhozott második jogalappal összhangban semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikke (2) bekezdésének d) pontját és 1. cikke (3) bekezdésének d) pontját annyiban, amennyiben e rendelkezésekben megállapítást nyert, hogy a felperes jogsértést követett el az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedés tekintetében; és
- a felperes által felhozott harmadik jogalappal összhangban semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikke (1) bekezdésének d) pontját, 1. cikke (2) bekezdésének d) pontját, 1. cikke (3) bekezdésének d) pontját és 1. cikke (4) bekezdésének d) pontját annyiban, amennyiben e rendelkezésekben megállapítást nyert, hogy az egységes és folytatólagos jogsértés magában foglalta a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadását; és
- a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás költségeinek megfizetésére abban az esetben, ha részben vagy teljes egészében megsemmisíti a megtámadott határozatot.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az önkényes eljárás tilalmának és az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapul.
 - A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti az önkényes eljárás tilalmát, amennyiben a megtámadott határozat rendelkező része nem terjed ki azokra a vállalkozásokra, amelyek a határozat indokolásában foglaltak szerint ugyanazon tevékenységben vettek részt, mint a megtámadott határozat címzettjei.
 - A felperes továbbá azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy egy jogsértésre hivatkozva szankcionálja és bírságolja a felperest, felvetve polgári jogi felelősségét, miközben a megtámadott határozat rendelkező része nem terjed ki azokra a vállalkozásokra, amelyek a határozat indokolásában foglaltak szerint ugyanazon tevékenységben vettek részt, mint a megtámadott határozat címzettjei.
2. A második jogalap az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi teherszállításra vonatkozó hatáskör hiányán alapul.
 - A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat tévesen hivatkozik arra a feltételezésre, hogy az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedés vonatkozásában egységes és folytatólagos jogsértés valósult meg az EGT-n belül.
 - A felperes továbbá azt állítja, hogy a megtámadott határozat tévesen hivatkozik arra a feltételezésre, hogy az EGT-n kívüli repülőterekről az EGT-n belüli repülőterekre irányuló légi közlekedésre vonatkozó egységes és folytatólagos jogsértés jelentős, azonnali és előre látható hatást gyakorolt az EGT-n belüli versenyre.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az indokolási kötelezettség megsértése és nyilvánvaló mérlegelési hiba merül fel azon megállapítás tekintetében, hogy a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadása a jogsértés önálló elemét képezi.
 - A felperes azt állítja, hogy az érintett ágazat gazdasági és szabályozási hátterét figyelembe véve ellentmondásos az a két feltételezés, amelyre a megtámadott határozat hivatkozik annak érdekében, hogy a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadását a jogsértés önálló elemének minősítse.
 - A felperes továbbá azt állítja, hogy a pótdíjak utáni jutalékfizetés megtagadását nem lehet különválasztani az üzemanyagfelár és a biztonsági felár kapcsán folytatott magatartásoktól, így az nem képezi a jogsértés önálló elemét.